

Trods eller Opsættighed af et Lyende maa udenfor Contrastsmaalkstilfælde ikke finde Sted, med mindre Sagen af Huusbondens paaklages inden 8 Dage efter Lyendeforholdets Ophør.

Til § 69.

Forslag af Udvalget:

At de Ord „som udstedes i tvende Exemplarer“ udgaae.

Til § 74.

Forslag af Udvalget:

At i første Linie Ordene „i Almindelighed“ udgaae.

Forslag af Udvalget:

At andet Punctum affattes saaledes: „Dog kan, naar Forlig virkelig har været prøvet imellem Parterne, den almindelige Regel, at Intet bør paakjendes ved Retten, med mindre det først har været gjort til Gjenstand for Forligsmægling, ikke her gjøres gjældende“ o. s. v.

Forslag af Udvalget:

At i tredje Punctum, istedetfor Ordene: „naar Forlig engang virkelig har været prøvet imellem Parterne“ sættes: „under samme Forudsætning“.

Til § 76.

Forslag af Udvalget:

At andet Stykke: „For Udskrift . . . samme“ udgaaer.

Til § 78.

Forslag af Justitsministeren:

At i § 78 tilføies: „Den træder i Kraft 3 Maaneder fra Dato“.

Formanden: Jeg skal nu sætte under Forhandling de Forslag, der af Udvalget ere stillede til § 15 i Forbindelse med selve Paragraphen.

Ordføreren (Leuning): Med Hensyn til det nye Nummer 4, som Udvalget har foreslaaet, maa jeg bemærke, at i Betænkningen

havde man meent, at en lignende Bestemmelse maatte gaae ud, fordi Lyendet, efterat det var fastet, kunde fra den Tid, det havde fastet sig, have erhvervet sig de Færdigheder; det dengang manglede; men ved senere Overveelse maa man indrømme, at en Huusbond kan, førend Tjenesten tiltrædes, faae sikker Underretning om, at Lyendet virkelig mangler de Færdigheder, det specielt ved Antagelsen har forfiktet at være i Besiddelse af, og at det saaledes ikke vil kunne opfylde Contracten. Det synes derfor billigt, at Huusbonden heller ikke i saa Tilfælde behøver at opfylde den, og derfor er det, man har foreslaaet det nye Nummer 4. Med Hensyn til det Endringsforslag, som Udvalget har stillet til Nr. 6 i samme Paragraph, har man troet, at „Skudsmaal“, der senere bruges i Udkastet, hellere maatte bruges ved denne Leilighed end „Bidnesbyrd“. Forinden jeg forlader denne Paragraph, maa det være mig tilladt med Hensyn til en Bemærkning, der ved anden Behandling blev gjort til det 42de Afstemningspunct af den allerede 1ste Landsstingsmand for 6te Kredts (Uusgaard) om, at der skulde være en Incorrecetheit i Redactionen af Paragraphen, idet der nemlig staaer i Begyndelsen af Paragraphen: „med mindre han allerede ved Antagelsen strax kjendte Grunden,“ og under Nr. 6 „naar det ved sin Antagelse har skuffet Huusbonden ved falskt Bidnesbyrd,“ at yttre, at Udvalget ikke kan finde, at der er en Incorrecetheit tilføiede ved denne Redaction. Det er anført i Begyndelsen: „naar han allerede ved Antagelsen har kjendt Grunden;“ og det kan naturligviis kun gaae paa de Tilfælde, hvor Sigt kan anvendes. Han kunde naturligviis ikke have kjendt Grundene med Hensyn til Nr. 6, og altsaa troer man, at, naar blot det er anvendeligt efter den almindelige Regel, der er opstillet for de enkelte Tilfælde, som senere opregnes, vil det ikke kunne misforstaaes.

Justitsministeren: Da det Endringsforslag, hvorom der her er Spørgsmaal, gaaer ud paa igjen at indsætte i Loven det, der findes i Regjeringens Udkast, kan jeg naturligviis ikke have Noget mod dette Endringsforslag at indvende.